

64, finder ogsaa nogen Analogie i de engelske Bestemmelser. Sen gaaer nemlig ud paa, at man bringer det til alle Beboeres Kundskab, at den og den Beslutning vil man fatte, og saa oppebier, om der viser sig en saadan Stemning derimod i Kommunen, at man kan troe, at Kommunens Beboere have noget Bessentligt derimod, og møder der kun et ringe Antal, betragter man Sagen afgjort, i Henshold til det Forslag, som saaledes er blevet offentligt bekendtgjort. Derved sparer man Bedkommende Uleiligheden af et Møde i Raadstuesamlingen, og naar en Bekendtgjørelse virkelig er skeet, saa synes omtrent det samme Formaal at opnaaes.

Bestemmelserne i § 65 angaaende Grundtarten har jeg meent ikke let vilde komme til Anvendelse uden i saadant Tilfælde, som virkelig kunde ryste Værdien af Kjøbstadssejdommene som saadaane, og navnlig, naar der var Spørgsmaal om reent at nedlægge den paagjældende Kjøbstad. Bestemmelsen gaaer derhos ud paa at træde iftedetfor det Hensyn til de høistbesatte Borgere, som de fleste fremmede Communallovgivninger fremhæve, og som jeg troer at man ikke i den Stikelse idetmindste, som de findes andetsteds, let kan gaae ind paa. Jeg har derfor her gjort et andet Forslag, nemlig, at der kan afstemmes efter Grundtarten. I § 67 er der derhos gjort et yderligere Forslag, som knytter sig hertil; det er i de Kjøbstæder, hvor man endnu ikke har indført Grundtarten — dette er Tilfældet i mange Kjøbstæder, at man ikke har villet indføre Grundtarten, fordi Grundejerne have fundet det for besværligt — der skulde Assuranceværdien træde iftedetfor Grundtarten ved en saadan Afstemning. Dette er saameget mere nødvendigt, som det netop kan blive et Spørgsmaal om vedkommende Kjøbstadeiere ville gaae ind paa en Grundtarten, der kan give Anledning til, at der bliver reist Dvæstion om, hvorvidt den paagjældende Kjøbstad skal nedlægges som en, der ikke opfylder Lovens Betingelser, for at være en virkelig Kjøbstad. Naar der iøvrigt i §§ 67 og 68 er Tale om Nedlæggelsen af enkelte Kjøbstæder, saa troer jeg ikke, det kan skee paa anden Maade end saaledes, at det første Gang, Tilfældet indtræffer, maa skee ved Lov, for at

den lovgivende Magt i dens Heelhed kan overveie alle de enkelte Spørgsmaal, der kunde komme i Betragtning; men naar det en Gang er skeet ved Lov, anseer jeg det ogsaa for ønskeligt, at Regjeringen faaer Bemyndigelse der til i andre Tilfælde, og det vil vistnok som oftest være til Fordeel saavel for de paagjældende Beboere selv som for det Offentlige, at en Kjøbstad, der er saa ubetydelig, at den ikke kan hævde den Stilling, den engang har indtaget, opløses.

Jeg har anmodet den ærede Formand om, naar jeg kom til dette Punkt af Udkastet, at maatte standse med den yderligere Motivering, og jeg har saa meget mere ønsket dette, som der netop idag er omdeelt i Thinget en Lov om Fordeleddommes Sammenlægning og Udstykning, der ikke vil være uden Betydning for flere af de Partier af Loven, der vedkomme Landet. Jeg vil saaledes henstille til den ærede Formand, om man muligens kan gaae over til at discutere de Partier af Loven, som jeg allerede har søgt at motivere, eller hvorledes han vil ordne Sagen.

Formanden: Jeg skal da hermed slutte Forhandlingerne for idag, og den ærede Rigsdagsmand kan da igjen faae Ordet ved Begyndelsen af næste Møde, der vil blive afholdt paa Mandag Kl. 12. Dagsorden for dette Møde vil være:

- 1) Vedtagelse af Behandlingsmaaden for de to i Dagsmødet af Indenrigsministeren forelagte Lovforslag, nemlig
  - a) Udkast til Lov angaaende Modificationer i Lov af 20de Juni 1850 om Drettelse af Creditsforeninger og Laanekasser for Grundeiere, og
  - b) Udkast til Lov om Fordeleddommes Udstykning og Sammenlægning.
- 2) Fortsættelse af Communallovens 1ste Behandling.

Mødet hævet Kl. 3^{1/2}.